

2. Zlecenie (ust. 1) powinno zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę zakładu społecznego służby zdrowia wystawiającego zlecenie,
- 2) nazwę i dokładny adres jednostki realizującej zlecenie,
- 3) imię i nazwisko, adres i wiek osoby uprawnionej,
- 4) określenie rodzaju, typu (firmy) środka pomocniczego i w miarę potrzeby inne dane niezbędne do prawidłowej realizacji zlecenia,
- 5) warunki płatności,
- 6) podpis i pieczęć z imieniem, nazwiskiem i adresem lekarza wystawiającego zlecenie oraz stempel z jego numerem statystycznym.

3. Zlecenie jest dla jednostki realizującej je podstawą do wydania lub wykonania środka pomocniczego, do podjęcia czynności niezbędnych do wykonania go przez innego wykonawcę bądź sprowadzenia go z zagranicy oraz do dokonania rozliczenia.

§ 23. Naprawa środków pomocniczych odbywa się odpłatnie, z wyjątkiem naprawy aparatu słuchowego uszkodzonego wskutek normalnego zużycia lub innych przyczyn nie zawinionych przez użytkownika (§ 20 ust. 3 pkt 2).

§ 24. 1. Jednostki organizacyjne właściwe do przyznawania środków pomocniczych kontrolują jakość i przydatność wydanych środków pomocniczych oraz terminowość ich wydawania.

2. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, prowadzą ewidencję wystawionych zleceń na środki pomocnicze oraz na naprawy aparatów słuchowych.

3. Przepis § 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio przy przyznawaniu środków pomocniczych.

§ 25. Terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego ustalają jednostki realizujące zlecenia na środki pomocnicze i w miarę potrzeby zawierają z nimi odpowiednie umowy.

§ 26. Osoby uprawnione, którym przysługuje zwrot kosztów przejazdu do zakładów leczniczych, mają prawo na takich samych zasadach do zwrotu kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca wskazanego w wezwaniu (skierowaniu) i z powrotem w celu przeprowadzenia niezbędnych badań, dopasowania i odebrania przedmiotu ortopedycznego lub środka pomocniczego.

§ 27. 1. Inwalida wojenny lub wojskowy wezwany przez przychodnię w związku z zaopatrzeniem w przedmio-

ty ortopedyczne, poza zwrotem kosztów przejazdu (§ 26) otrzymuje:

- 1) zwrot utraconego zarobku lub ryczałt na wyżywienie, jeżeli nie jest on zatrudniony, a czas przejazdu w obie strony wraz z pobytem poza miejscem zamieszkania trwa dłużej niż 12 godzin,
- 2) ryczałt na koszty noclegu, jeżeli nie może on odbyć podróży powrotnej w tym samym dniu, w którym został wezwany.

2. Podstawą do wypłaty utraconego zarobku jest zaświadczenie zakładu pracy stwierdzające wysokość utraconego zarobku. Wysokość utraconego zarobku, który podlega zwrotowi, nie może przekraczać 70 zł za dzień pracy ani być niższa od kwoty ryczałtu na wyżywienie.

3. Ryczałt na wyżywienie wypłaca się w wysokości 30 zł za dobę.

4. Ryczałt na koszty noclegu wypłaca się w wysokości 30 zł za każdy nocleg.

§ 28. Wypłaty należności związanych z zaopatrywaniem w przedmioty ortopedyczne (§ 26 i 27) dokonuje przychodnia. Na wniosek osoby uprawnionej przychodnia przekazuje jej zaliczkę w wysokości kosztów przejazdu w jedną stronę.

§ 29. Koszty wykonania przedmiotów ortopedycznych i napraw zleconych przez przychodnię oraz koszty zwrotu należności, o których mowa w § 26 i 27, w stosunku do osób objętych służbą zdrowia resortów obrony narodowej, spraw wewnętrznych i komunikacji — są pokrywane z budżetów tych resortów.

§ 30. Zasady zaopatrywania zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej w lecznicze środki techniczne stanowiące istotny element zabiegu chirurgicznego (cardio-stimulatory, sztuczne zastawki sercowe, endoprotezy itp.) oraz zasady przyznawania i zaopatrywania ludności w protezy stomatologiczne, aparaty ortodontyczne i inne środki stomatologiczne, regulują odrębne przepisy.

§ 31. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 listopada 1967 r. w sprawie zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne (Dz. U. Nr 42, poz. 214).

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Słowiński*

155

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 lipca 1974 r.

w sprawie właściwości terenowych organów administracji państwowej w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy udzielaniu ulg w spłacie i umarzaniu:

- 1) zobowiązania pieniężnego, określonego w art. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288);

- 2) zobowiązań podatkowych, należnych od podatników gospodarki nie uspołecznionej i ludności;
- 3) należności scalonych, określonych w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu nieruchomości rolnych na własność Państwa za zaległe należności (Dz. U. z 1969 r. Nr 17, poz. 130);
- 4) równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych;
- 5) podatków obrotowego i dochodowego, należnych od organizacji politycznych, społecznych i zawodowych;
- 6) podatków: od wynagrodzeń, od funduszu plac, od nieruchomości, od lokali, od nabycia praw majątkowych, a także opłaty skarbowej oraz innych podatków i opłat terenowych, należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 2. Naczelnicy gmin są uprawnieni do wydawania decyzji w sprawach:

- 1) odraczania i rozkładania na raty zobowiązania pieniężnego i innych należności wymierzanych przez ten organ oraz należności scalonych i równoważnika pieniężnego — na okres nie dłuższy niż dwa lata, licząc od daty wydania decyzji;
- 2) umarzania należności określonych w pkt 1, jeżeli łączna zaległa kwota z tytułu wszystkich tych należności nie przekracza 10.000 zł; kwota umorzona zobowiązaniem nie może przekraczać 10.000 zł w ciągu roku.

§ 3. Naczelnicy powiatów są uprawnieni do wydawania decyzji w sprawach:

- 1) odraczania i rozkładania na raty wszystkich należności określonych w § 1, bez względu na wykosłość kwoty i okres spłaty;
- 2) umarzania należności określonych w § 1, jeżeli łączna zaległa kwota z tytułu wszystkich tych należności nie przekracza 100.000 zł; kwota umorzona zobowiązaniem nie może przekraczać 100.000 zł w ciągu roku.

§ 4. 1. Wojewodowie oraz prezydenci miast wyłączonych z województw są uprawnieni do wydawania decyzji w sprawach umarzania wszystkich należności określonych w § 1, bez ograniczenia wysokości kwoty.

2. Decyzja wojewody oraz prezydenta miasta wyłączonego z województwa w sprawie udzielenia ulg w spłacie lub umorzenia zobowiązań podatkowych jest ostateczna.

§ 5. Jeżeli terenowy organ administracji państwowej w toku rozpatrywania skierowanej do niego sprawy ustali, że odroczenie lub rozłożenie na raty albo umorzenie należności przekracza jego uprawnienia określone w § 2 lub 3, organ ten przekazuje sprawę wraz z własną opinią terenowemu organowi administracji państwowej bezpośrednio wyższego stopnia.

§ 6. Przed wydaniem decyzji w sprawie umorzenia należności określonych w § 1 pkt 5 i 6 terenowy organ administracji państwowej zasięga opinii banku finansującego działalność danej organizacji lub jednostki.

§ 7. 1. Umorzenie zaległych należności pociąga za sobą umorzenie dodatku (odsetek) za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych w odpowiednim stosunku.

2. Granice uprawnień określone w § 2 i 3 stosuje się odpowiednio, gdy udzielenie ulgi lub umorzenie dotyczy wyłącznie dodatku (odsetek) za zwłokę.

§ 8. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) naczelnikach gmin — należy przez to rozumieć również naczelników miast nie stanowiących powiatów, naczelników dzielnic w miastach stanowiących powiaty oraz naczelników miast i gmin;
- 2) naczelnikach powiatów — należy przez to rozumieć również prezydentów i naczelników miast stanowiących powiaty, naczelników dzielnic w miastach wyłączonych z województw oraz naczelników miast i powiatów w razie utworzenia wspólnej rady narodowej dla miasta stanowiącego powiat i powiatu.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1967 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. z 1967 r. Nr 28, poz. 133 i z 1972 r. Nr 55, poz. 376).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od daty ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrzychowski*

156

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW ORAZ PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 12 lipca 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o zniesieniu obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 27, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Finansów oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 27 grudnia 1971 r. w sprawie równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 37, poz. 341) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Właściwość organów do wydawania decyzji w sprawie ulg w spłacie oraz umarzania równoważnika pieniężnego określają przepisy w sprawie właściwości terenowych organów administracji państwowej w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych.”

- 2) § 7 i § 8 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od daty ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrzychowski*

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *E. Kołodziej*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.